

Despre George Bacovia

"El e modern fiindca socheaza: ochiul, urechea, imaginatia, arta." N. Manolescu
Dupa Mihai Eminescu, George Bacovia este unul dintre cei mai de seama poeti romani de o originalitate incontestabila.

Bacovia este creatorul unei poezii de atmosfera. Referin-du-se tocmai la aceasta, Eugen Lovinescu observa ca este o atmosfera dezolanta: "de toamne reci, cu ploii putrede, cu arbori cangrenati, limitat in peisajul de mahala de oras provincial" plasat intre cimitir si abator. Pretutindeni, in versurile bacoviene plutesc tristetea, spaima de neant care devine obsedanta.

Volumele de poezii (printre care, Plumb, Stante burgheze. Cu voi, Comedii in fond, Scantei galbene) poarta in chip vadit pecetea influentei lui Edgar Poe si mai ales a unor simbolisti francezi: Rollinat, Laforgue, Baudelaire si Ver-laine. Influentele de factura simbolista se concretizeaza la Bacovia prin: gustul pentru satanic, prin atmosfera de nevroza, ideea mortii, cromatica si nu in ultimul rand prin predilectia pentru muzica. Impresiile sunt sugerate prin corespondente muzicale, prin culoare, ele fiind tributare unor pictori impresionisti ca Renoir sau Degas.

George Bacovia se defineste ca poet al toamnelor reci, al iernilor care creeaza impresia de sfarsit de lume, al caldurilor toride, cand cadavrele se afla in descompunere sau al primaverilor iritante, nevrotice (Cuptor, Decembrie, Lacustra, Nervi de primavara). Cadrul de manifestare il constituie orasul de provincie in care totul este cenusiu, in parcurile solitare canta o fanfara militara: cafenelele sunt marcate de saracie.

Pe acest fundal terifiant, alaturi de copii, de fecioarele tuberculoase, de muncitoarea palida si de poetul insusi, aflat intr-o continua peregrinare, se mai proiecteaza: toamna, primavara, vara, -frigul, golul, somnul, raceala, umezeala, nevroza, descompunerea, plansul, ploaia, tristetea. intr-o asemenea ambianta poetul ramane un ina-dapta't, de unde nevoia sa de evadare din aceasta lume.

In legatura cu arta poetica, Tudor Vianu afirma ca "sensibilitatea fuzioneaza cu tema lirica", devenind un act esential. Bacovia nu comunica sugestii apeland la modalitati specifice impresionistilor; culorile sale nu numai ca nu au nuante, dar ele sunt foarte concentrate, transformandu-se in adevarate strigate ale unui suflet impovarat de tristete si insingurare.

Sentimentul singuratatii, acela al pustietatii interioare este realizat prin corespondenta intre sentiment si muzica, intre sentiment si culoare. Gama de culori, care este foarte restransa, se bazeaza pe o serie de motive tipic-simboliste - uratul, plictisul, tristetea, vagabondajul si monotonia, acestea avand corespondente in universul instrumentelor muzicale. De exemplu, melancolia grava este sugerata de vioara si clavier, iar nevroza este redată de culorile verde crud, de albastru si roz in plan cromatic, iar in cel muzical de violina si flaut.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

Nicolae Manolescu vorbeste despre o oarecare obsesie a culorii la G. Bacovia: "Violetul, negrul, albul, rozul invadeaza lucrurile ca niste prezente fizice, erodeaza personajele sau le pateaza. Poetul pare a aplica vopselele pe panza direct din tub sau cu latul cutitului. si aceste vopsele sunt cateodata halucinante prin intensitate".

Vladimir Streinu explica faptul ca "Albul devine principiul vietii - iubirea, iar negrul principiu negativ - Moartea"